

"Huru många" är det rike, som för-
 dema Passioner afhämtat sig lifvet?
 840. Nu innebär juft Lagen i Inskrifven
 i hjeratan, taflor af rätt både allerna,
 det innebär först en strid mellan Pas-
 sioner; och denna strid medför i och för
 sig själv en stor plåga. men striden
 medför äfven den olägenheten, att
 ingendera af de stridiga Passionerna
 kunna tillfrids hållas. De nedriga
 Passionerna kunna icke tillfrids hål-
 las, emedan Lagen, den Högre och
 Rätt Känslan fördröjer, dekenhet. Rätt
 Känslan kan icke heller tillfrids
 hållas, emedan de nedriga Passioner
 na göra henne.
 841. Hvad är då att göra? - är det
 verkligen Författarens mening, frå-
 ga nu både Rationalisten och den
 döda Tron Angår ^{han}, att ådraga
 Munnifvarnas Samvetsqual? Då må-
 ste vi högeligen beklaga de arma
 osakliga Slackare, som låta bedrä-
 sig af en dylike värmare att ådra-
 ga sig själva lidanden, som kunna
 påstå för Råfvare och banditer, men
 icke för hederligt folk.
 842. Jag tror att Karlen är galen

jages rationalisten. Må han inbilla
 sig, men icke förnuftiga i sig
 att äfven den dygige, snävt, haf-
 va Samvetsqual, för att kunna ge-
 jona med sitt lifs Upbok. Munnifvarna
 för ~~en~~ ouphörligt sträffa, att öf-
 fitt Förruoft, bibehålla Ålsheten,
 " för vilja, och Utan affecende på
 " några fördelar af händ bekkaffen
 "het som hädelt, oväldigt begär
 "det Gudomliga stråle, som henne
 "blifvit förnuftad, under den gall
 "komliga öfvertygelse, att Gud
 "icke gifvit annan lag för enen
 "männ, än den han nedlade i
 "förnuftet."
 843. Ja! Om verldsvandranen
 efter gifvarens affitet, rätt
 omständes de Gudsomliga
 öfvertygelse. Ja, Må de Allred
 Svika honom på den korta
 Gana, som honom blifvit före-
 lagd, genom sinleyhetens verld.
 "Då kan han Utan att känna
 "andra lagar, eller Författarens ver-
 "ket, fullgöra sin plikt, em